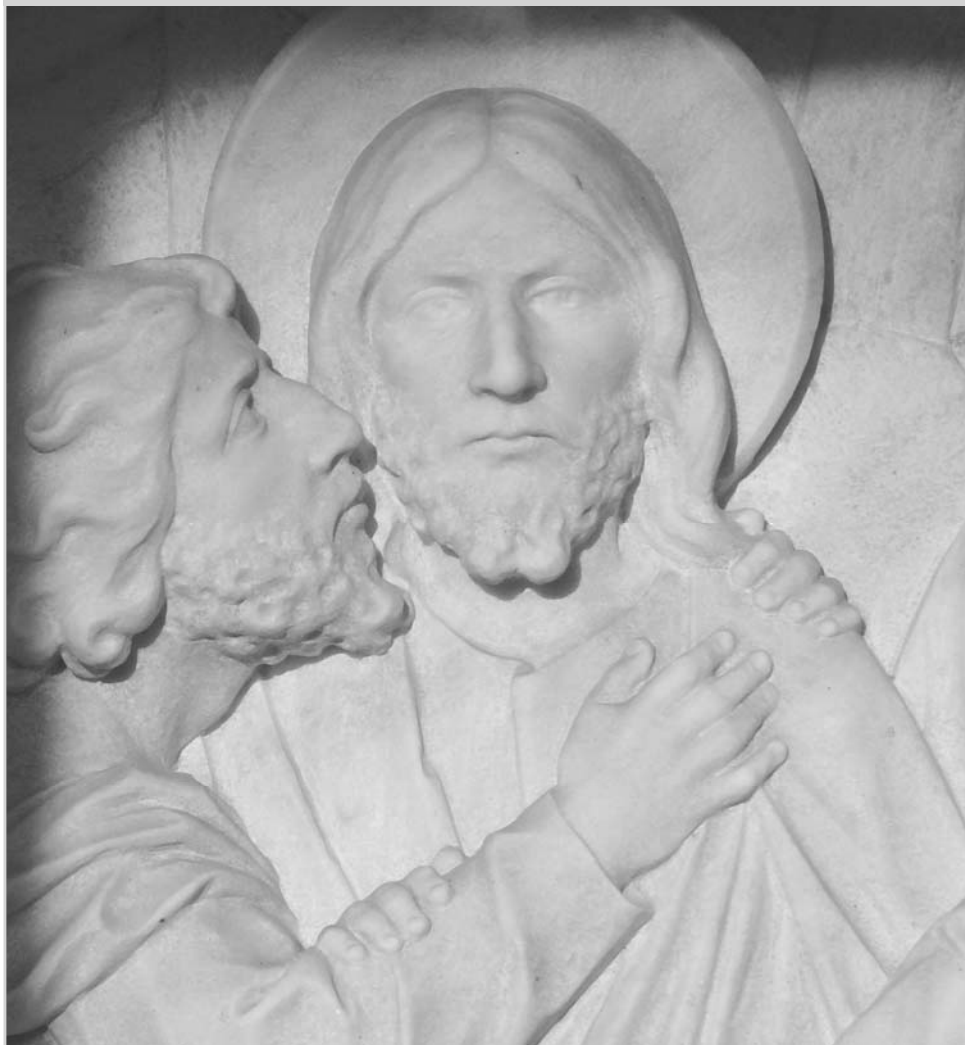

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 3 MAREC 2010

Dokonalá ľútosť nie je sebal'útosťou - Božské srdce, žehnaj im
Úsmev ako dar - Školská kaplnka, srdce našej školy
Bl. André Alfred Bessette - Program bohoslužieb na Veľkú noc

Dokonalá ľútosť nie je sebaľútosťou

Na strednej škole bola zo všetkých predmetov pre mňa najťažšia chémia. Ani nie tak pre prísnosť našej profesorky, ani pre obtiažnosť učiva, ale pre spôsob hodnotenia. Písali sme málo písomiek, zato sme viac chodili ku tabuli odpovedať ústne. Po každej odpovedi sme počuli tú istú výzvu: „Ako by si sa ohodnotil ty?“

Vždy, keď som sa pripravoval na odpoveď z chémie, mal som v podvedomí tú poslednú výzvu profesorky. Stále mi vrtala v hlave a nedala mi počas prípravy na odpoveď pokoj. Môžem sa predsa pripraviť ešte lepšie? To bolo jediné, čo mi vtedy svedomie omieľalo dookola. Občas nado mnou zvíťazila lenivosť, pekné počasie za oknami mojej internátnej izby, veselý hluk z vedľajších izieb alebo iné lákadlá, ktoré ma odviekli od zodpovednej prípravy. Odložil som knihy, umlčal svedomie a venoval sa príjemnejším aktivitám, ako sedeniu nad chémiou...

No prišiel onen deň účtovania, stál som pred tabuľou a čakal na tú nepríjemnú otázku: „Ako by si sa ohodnotil ty?“ Vedel som, že som to „odflákol“, začal som ľutovať, že som sa radšej nepremohol a neučil trochu viac... Ale bolo neskoro. Ako každý samozvaný študentský diplomat, vždy som sa ohodnotil o stupeň horšie ako som si úprimne o sebe myslel - a vtom prišla odpoveď ako bodnutie do chrbta: „No veru, ak nie aj horšie. Ale na dnes ti to prejde, sadni si. Štyri!“

Pomaly sa blížime k veľkému cieľu nášho pôstneho snaženia a evanjel-

lium piatej pôstnej nedele nám kladie pred duchovný zrak ženu, ktorú súdi celé okolie (možno súdila aj ona samú seba), ale ten, ktorý má rozhodujúce slovo, ju nesúdi. Nie preto, že by nevedel o jej pokleskoch, ani preto, že by nepoznal jej slabosť v boji s pokúšením upustiť od Božích prikázaní a upútať sa na krátkodobé radovánky... Jednoducho ju nesúdi preto, lebo ľutovala. Úprimná ľútosť je sila, ktorej neodolá ani Boh.

V postavení tejto ženy sa mnohokrát nájdeme možno aj my - zrazení k zemi svojou hriechosťou, odsúdení okolím či sebou samým na nevyhnutný trest. Dokonca vieme vyniesť nad sebou aj rozsudok namiesto Boha, keď si povieme, že nám už ani Boh nemôže odpustiť. Ako sladko vtedy pôsobia jeho slová: „Ani ja ťa neodsudzujem!“ Aby sme ich začuli, je potrebné len jedno jediné - úprimná ľútosť nad našou slabosťou, nad naším pádom do hriechu. Ľútosť, ktorá neľutuje nás, našu biedu, ale je obrátená voči tomu, koho sme svojou biedou urazili. Úprimná, dokonalá ľútosť má za svoj objekt Lásku, ktorú sme z rôznych príčin nespoznali, neprijali, odmietli. Dokonalá ľútosť nie je sebaľútosťou, ale snahou napraviť porušený vzťah k láske. Ako? „Chod', a viac nehreš.“

Som úprimne rád, že Boh nie je profesorom chémie...

Branislav Markovič,
kaplán

Božské srdce, žehnaj im

„Anjel môj, pomôž mi,“ často volá z lôžka v bolestiach päťdesiatdeväťročná pani Eva, zdravotne ťažko postihnutá. Anjelom myslí i svoju dcéru Mirku, ktorá sa pre ňu stala nenahraditeľnou v jej ťažkom pozorení.

Keď jej dcérka po prvýkrát doniesla z mesta sošku anjelika, povedala: „Maminka, ty si môj anjelik!“ Začali pribúdať ďalší, a tak sú teraz v jej zbierke anjeli z takmer celého sveta. Majú nejaké meno? Sú to jednoducho jej anjeli a vedia, kto je kto...

Pani Eva Müllerová (rodená Mokrú) sa narodila v Kysaku a ako päťročná sa presťahovala do Prievidze. Detstvo prežila pod kopcami Dúbravy, kde so svojou priateľkou Elenkou Meliškovou - Babuškou, zdieľali svoje radosti. Šantili a behávali spolu, tešili sa zo života, chodili na sv. omše i do lurskej kaplnky u piaristov, kde ju často vodievala mama. Nemala to vždy ľahké, pretože od narodenia mala menší hendikep, ktorý jej však neubral na láske k ľuďom a vôli žiť. Školu (i časť strednej všeobecno-vzdelávacej školy) vychodila v Prievidzi. Mala starostlivých rodičov a brata. Vzájomne si s bratom pomáhali a keď sa oženil, aj ju si našiel jej terajší manžel Miroslav. Zosobášili sa a z lásky sa im narodila dcérka Mirka, ktorá už bude mať čoskoro 29 rokov.

Pani Eva s dcérkou
a manželom

Keď prišiel pápež Ján Pavol II. v roku 1995 do Šaštína, stretla som sa tam s Evkou, ktorú viezla Elenka Babuškova na vozíčku, aby pozdravili Sv. Otca. Boh má svoje zámery a teraz sme si znova padli do náručia pri tomto rozhovore. Jej oči boli usmievané ako pred rokmi. Z jej pohľadu žiari sila a bezmedzná radosť z Ježišovej lásky.

Evka, čo sa udialo počas šestnástich rokov od nášho posledného stretnutia v Šaštíne?

Postihlo ma neurologické ochorenie, ktorému stopercentne rozumie iba sám Boh a nikoho z neho neviním. Dala som sa zaočkovat' proti chrípke, dostavil sa zápal miechy, opuchol mi miechový kanál a ochrnula som. Najprv som mala nepopísateľné bolesti a môj anjel, dcérenka, ma držala v náručí a všetko to zdieľala so mnou. Tak veľmi sa lekári snažili, boli ku mne

naozaj dobrí a starostliví, i sestričky. Prešli sme nemocnicou v Bratislave, Bojniciach a inde. Stalo sa mi to vo veku päťdesiatjeden rokov. Odvtedy ležím úplne bez pohybu, iba oči a mozog mi fungujú. Ani slzy bolesti si nemôžem zotrieť, iba nocami mi ich sám Pán stiera z tváre. Pýtaš sa, čo ma vlastne bolí? Všetko. Som celkom odkázaná

na pomoc iných. Ja nazývam všetkých, ktorí mi pomáhajú, anjelmi. Ved' inak to ani nemôže byť. Krmia ma, prebaľujú, polohujú a tým chránia pred vznikom dekubitov. Mám osobnú asistenciu i ďalších anjelov: Janku, Matku, Ivetku, Evičku... Ani im neviem dostatočne poďakovať, no modlím sa za nich, aby sa im darilo. Tiež aj všetkým ženám zo sociálneho oddelenia. Nebudem ich všetkých menovať, lebo na to by mi nestačili ani štyri časopisy.

Ako prežívaš dni?

Cez deň, keď som s ľuďmi, rozprávam s nimi a modlím sa s nimi, tak ako aj teraz s tebou. Dá sa to prežiť. Čakám, až mi moji drahí dajú napiť, najesť, občas sa s Pánom Bohom „hádám“. Raz prosím, aby mi už doprial pokoj, potom to ľutujem... On však vie, čo robí a aký má význam moje - naše utrpenie. A dokeyd nám dopraje tieto kríže.

Vieme, že kto podá pohár vody, nepríde o svoju odmenu...

Mirka je na mňa naviazaná od malička a aj ja na ňu. Sme skutočne priateľky. Hovorievala mi: „Ach mami moja, keby sa s tebou niečo stalo...“ Medzitým vyštudovala a zma-

Pani Eva v mladosti s otcom a bratom.

turovala. No Pán ma tu ešte necháva. Teraz už má svoju lásku, dobrého chlapca, sú šťastní a ja sa z nich teším. Málokto by dokázal to, čo ona. Iní by sa chodili zabávať a ona trávi čas neustálou starostlivosťou o mňa. Prosím, aby jej to Pán raz vynahradil. Manžel Mirko chodí do roboty, niekto musí zarábať, aby sme prežili.

Sú nejakí ďalší zlatí anjeli v tvojom srdci?

Dobří kňazi, ktorí sú nenahraditeľní na mojej ceste životom. Ich patrónom tu na zemi je úžasný nemocničny anjel páter Gerhard Opitz. Mám ho tu na obraze, pozri (pootočila očami na jeho usmievavú tvár; je umiestnený na čestnom mieste medzi fotografiami jej blízkych). Boh mi ho poslal do cesty v r. 2004. Výnimoční sú aj ďalší kňazi. Predtým to bol kaplán Miško Masný, kaplán Martinko Dado, ktorý je teraz naším dekanom a i teraz sa pri mne často zastaví. Patrí k nim aj Ondřík Cebo a iní. Keď som ležala na neurológii, všetci boli ku mne veľmi dobrí, od primára až po sestričky. A to hovorím o lekároch a personáli celej bojníckej nemocnice. V nemocnici trávila čas so mnou aj Mirka. Tolko

anjelov mám okolo seba... A j z rádia Lumen. Tiež chcem pripomenúť, že som hrdá na Prievidžana, p. arcibiskupa Róberta Bezáka, nosím ho v srdci a obetujem moje utrpenie aj za neho. Tiež za našu mládež, ktorá sa pripravuje na kňazské či rehoľné povolanie. Svoje bolesti v tomto roku kňazov chcem obetovať i za všetkých pátrov a kňazov. Tak veľmi potrebujú modlitby a obety. Sú to Kristovi pomazaní a našou povinnosťou je chrániť si ich, veď oni nás smerujú na úzkej ceste do neba. Vďaka im!

Evka, ako sa prihovára Boh tvojjej duši?

Každý deň pociťujem od Pána Ježiša veľkú pomoc a nádej. Keby to tak nebolo, už by som nevydržala znášať toto utrpenie. Keď už nevládzem, často poviem: „Dávam to do rúk Tebe, Pane! Viem, že Ty to vyriešiš, Pane môj!“ V začiatkoch svojho veľkého utrpenia, keď som ešte mnohé nechápala, som sa často pýtala: „Prečo, Bože, prečo práve ja?“ Teraz už hovorím, že všetko má byť tak, ako je. A môj Pán Boh mi to raz vysvetlí tam hore. Prežívam a chápem Ježišove slová v Getsemanskej záhrade, jeho agóniu pribitia na križ. Z celej duše ďakujem za každý deň a pýtam sa: „Bože môj, je to skúška len pre mňa, či aj pre tých okolo mňa, čo ku mne prídu, zdieľajú so mnou bôľ, rozumejú mi? Povedz mi to, Pane!“ Nastane neuveriteľné ticho. Kedysi mi naordinovali antidepresíva. Bála som sa ich užívať. Z depresíí, ktorými som trpela pre

veľké bolesti, som sa dostala vďaka dobrým veriacim lekárom, ktorí mi boli nápomocní. Namiesto liekov mi rozprávali o Bohu a jeho pomoci. Vyviedli ma z pochybností a presvedčili o zmysle utrpenia.

Ktoré zastavenie križovej cesty ti je najbližšie?

Asi šieste, v ktorom sa Ježiš stretáva s Veronikou. Na mojej „šatke“ je odtlačené moje utrpenie a Ježiš mi dáva odtlačok jeho láskavej tváre rovno do srdca, lebo moje ruky sú nevládné. Z jeho utrpenia čerpám silu do ďalších dní – odtlačením jeho srdca do môjho srdca. A takýmto srdcom objímam všetkých ľudí a ďakujem im. Dostala som križ a On mi posielal toľkých Šimonov na pomoc... Mnohí mi pomáhajú, ale v mojej ubolenosti som často netrpezlivá a protivná. Nech mi odpustia. Budem sa snažiť byť lepšia. Raz, keď som mala preukrutné bolesti a už sa to nedalo vydržať, som volala: „Anjel môj, pomôž mi!“ Videla som, že sú pri mne priesvitné bytosti, anjeli, a na chvíľu akoby sa mi ulavilo. Moja dcérka Mirka má strednú čalúnnicko-dekoratérsku školu s maturitou. Boh jej však dal väčšiu službu nad všetky služby. Akoby sa zrodila pre povolanie opat-

rovateľky. Doopatrovala aj mojich rodičov. Tiež som zabudla pripomenúť môjho vzácneho brata, ktorý býva neďaleko aj s manželkou. Sú veľmi starostliví a všímaví.

Čo pre teba znamená Veľká noc?

Je to Getsemanská záhrada a pribitie na kríž. Krížová cesta, ktorú prežívam s Ježišom. To je to, čo Pán Ježiš prežíval v bolestiach za nás a hlavne na kríži. Najlepšie to pochopí ten, kto trpí. A kto v tomto svete netrpí? Aj tá najlepšia posteľ s mimoriadnym vybavením sa mi v bezsenných nociach mení na ťažký kríž. Možno sú to odvážne slová, ale ja skutočne cítim nocami doslova zdieľanie pribitia na kríži s mojím drahým Spasiteľom Ježišom. Keď sa človek nemôže otočiť, pohnúť rukou či nohou, len na jednom mieste bez pohnutia leží, je to doslovné zjednotenie sa s Kristom. Tie nekonečné noci...

Ako sa pripravuješ na Veľkú noc?

Chcem byť trpezlivejšia k tým, čo sa o mňa starajú. Niekedy sa mi v noci zdá, že sme na tento pôst, utrpenie a bolesť dvaja... Cítim jeho veľkosť. Mám zvláštnu lásku k duším v očistci. Nevieam, či moja obeta je dostatočná, či dokážem to, čo odo mňa Boh žiada. Možno toto všetko je len zrnko piesku pre nášho Pána. Kedysi ma svojimi listami po-

vzbudzovala v utrpení aj sestra Bernadeta Pánčiová z Rodiny Nepoškvrnenej. Sme priateľky. Veľmi si ju vážim a mám rada. Naučila ma modliť sa: „Bože, dávam Ti seba, svoje srdce a všetko utrpenie. Pomôž mi, prosím, Mária! Vypros mi sily, aby som to uniesla!“

Spomeň si na svoju najkrajšiu Veľkú noc...

Bola prežitá v kostolíku v Bojniciach s Elenkou. Spomínam rada hlavne na Zelené štvrtky a Veľké piatky, ktoré sme tam kedysi slávil. Moji i Elenkiny rodičia nás viedli k modlitbe i návšteve kostola, k sv. omšiam. Elenka bola skutočne mojou pravou rukou a priateľkou v dobrom i ťažšom období.

Čo znamená láska v tvojom živote?

Ako hovorí Pán Ježiš, bez lásky by nebolo nič. Pán je Láska, ktorú pociťujem denne. Aj keď si niekedy myslíme, že sa nám krivdí, v každom utrpení či nešťastí nám dáva kus lásky. Keď nám niečo odníme, nahradí to lepším.

Aj páter Pio rozumie trpiacim...

Je mojím najobľúbenejším svätcom. Každý deň ho vzývam, aby mi vyprosil sily tam hore. Kadečo mu pošepkám, mám s ním tajnosti v utrpení.

Chceš niečo odkázať blízkym?

Ďakujem Pánu Bohu za manžela, ktorý ma neopustil, keď sa mi pridružilo toto utrpenie. Zostal so mnou, postará sa o mňa i v noci, keď treba, trpezlivo vstane, aj keď ráno musí ísť do práce. Samozrejme ďakujem aj dcérenke, bratovi a každému, koho som vo svojom živote stretla. Viem, že Boh je láska a každému dobro, ktoré mi ktokoľvek preukázal, odmení. Aj keď už nič

nevezmem do rúk, často poprosím, aby mi dali pred oči Bartolomej, váš časopis, obracajú mi stránky a rada si ho celý prečítam. Prajem redaktorom, čitateľom i ostatným ľuďom požehnané radostné prežitie veľkonočného trojdňa, lebo Pán skutočne z lásky za naše hriechy zomrel a vstal z mŕtvych. Stalo sa tak pre

našu nádej žitia tu na zemi a raz u Neho v nebi. Navždy.

Za vzácne odpovede ďakuje
Anka G. V.

Pripravili Anka G. Vavrová
a M. Königová

Blahoželanie k 50. narodeninám

Dňa 1. marca 2010 sa krásneho životného jubilea, 50 rokov, dožil náš rodák, trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, CSsR.

Pri tejto príležitosti by sme sa i my chceli pridať k početným gratulantom a zaželať Vám, otec arcibiskup, vo Vašej náročnej službe veľa trpezlivosti, odvahy a radosti znásobenej Božím požehnaním i dostatkom fyzických a psychických síl. Tak ako hovorí sv. Augustín: „Miluj a rob čo chceš!“, aj my veríme, že Vaše skutky konané s láskou vždy prinesú vytúžené ovocie.

Redakcia Bartolomeja
a veriaci z Prievidze
Foto: www.kbs.sk

Dvadsiate výročie biskupskej vysviacky

Dňa 19. marca 2010 uplynie dvadsať rokov od biskupskej vysviacky Mons. Rudolfa Baláža, diecézneho biskupa banskobystrickej diecézy.

Biskupskú vysviacku prijal z rúk J. Em. Jozefa kardinála Tomka v Banskej Bystrici. Toto výročie si pripomenieme ďakovnou sv. omšou v nedeľu 21. marca 2010 o 9:30, ktorú bude celebroadie diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž v Katedrále sv.

Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Všetci veriaci sú srdečne pozvaní na slávnosť. Zároveň prosíme o modlitby za nášho diecézneho biskupa.

Veriaci, ktorí sa nebudú môcť zúčastniť sv. omše osobne, budú môcť slávenie Eucharistie sledovať v priamom prenose v Televízii LUX a v Rádiu Lumen.

-av-

Diecézny futbalový turnaj

V sobotu 27. februára 2010 sa päť futbalových tímov zúčastnilo dekanátneho futbalového turnaja. Víťaz tohto turnaja bol zároveň priamym postupujúcim do diecézneho kola. V dekanátnom kole bez zaváhania vyhrali chlapi z farnosti Prievidza - mesto.

ho turnaja, Krupinou. A tu sa pre nich turnaj skončil. Keďže z vypadnutých tímov mal prievidzský tím najlepšie skóre, obsadili naši chlapi peknú piatu priečku.

Text: Lukáš Novák
Ilustračné foto: DCM Maják

Diecézne kolo futbalového turnaja sa konalo 6. marca 2010 na Katolíckom gymnáziu v Banskej Bystrici. Po svätej omši sa žrebovali skupiny. Prievidza sa dostala do skupiny, v ktorej boli dekanáty Bojnice a Partizánske. Oba zápasy chlapi s prehľadom zvládli. Postúpili tak priamo do štvrtfinále, kde sa stretli s víťazom diecézneho miništrantské-

Skauti si v slávnostný deň pripomenuli aj smutné udalosti

Skauting okrem narodenín, ktoré si pripomína siedmeho augusta, slávi aj druhý sviatok nazývaný Deň sesterstva (v angličtine Thinking Day). Sympatický dátum 22.2. je dňom narodenia zakladateľa skautingu Lorda Roberta Baden-Powella a aj jeho manželky Olave. V tento deň si skauti pripomínajú všeobecné bratstvo a sesterstvo nielen skautov

a skautiek na celom svete, ale všetkých ľudí dobrej vôle. Myslia na svojich priateľov a priateľky v rôznych kútoch sveta a verejnými aktivitami a zbierkami sa snažia pomôcť svojej komunite a ľuďom v núdzi. Denný príkaz „Každý deň aspoň jeden dobrý skutok“ tak nie je len pekne znejúcou formulkou.

Prievidzskí skauti a skautky oslávili svoj deň spoločným posedením v klubovni. Túto významnú udalosť si nenechali ujsť mladší ani starší členovia skautského zboru. V úvode sme si spoločne pripomenuli vznik myšlienky Dňa sesterstva. Nezabudli sme si spomenúť na

nedávno zosnulého brata skauta Petra Izáka z Handlovej. Mária Šimková, ktorej medzi skautmi nepovedia inak ako sestra Maňka, svojimi spomienkami priblížila mladšej generácii život a prácu tohto neúnavného skautského vodcu a organizátora mládeže z neďalekého mesta.

Vo veselšej atmosfére sme potom pri zábavnej hre zjedli slávnostný koláč a keďže sa všetci dobre bavili, pokračovali sme ďalšími hrami zameranými najmä na kuchársku prípravu pred letným skautským táborom. Príjemné popoludnie sme zavýšili prehliadkou fotiek z časov dávno i nedávno minulých. Tradične príjemné stretnutie prievidskej

skautskej rodiny v nás napriek menšiemu počtu zúčastnených opäť upevnilo pocit jednoty a oddanosti skautským ideálom.

Text: Anna Krchňavá

Foto: Marián Suvák

Úsmeváci na lyžovačke

Hoci táto zima bola relatívne dlhá, nám nestačila. Preto sme sa rozhodli užiť si posledný sneh spolu s deťmi z detského domova Ilava–Klobošice a ich vychovávateľmi v Lysej pod Makytou v skicentre Čertek.

Ráno 24. februára sme sa pridali k výprave z detského domova a vyrazili sme. Najprv sa tím dal dokopy v Bánovciach a pokračoval smerom do Ilavy, kde sa stretla celá výprava lyžiarov i nelyžiarov. Rýchlo sme naložili lyže, lyžiarky, palice a deti do auta a plnou parou vpred sme sa vydali čeliť teplému počasiu, ktoré snehu neprialo. Hneď po príjazde do centra sme si kúpili skipassy a spolu s deťmi sa vybrali na zjazdovku.

Marián, archanjel tímu, si zobral na starosť niekoľkých nováčikov a snažil sa naučiť ich základy. Tí, čo sa už predtým lyžovali, nemali so zjazdovkou žiaden problém.

Asi po trištvrte hodine sa z neznámych príčin pokazil vlek, a tak sme sa zatiaľ dole guľovali. Technikom sa takmer po hodine podarilo problém odstrániť, ale to už bol každý premočený. Ešte párkrát sme sa všetci pustili dolu svahom.

Prvý deň sa blížil ku koncu. Nasadli sme do áut a vrátili sa späť do Ilavy, aby sme sa mohli so všetkými rozlúčiť. Na druhý deň sa už niektorí z nás odvážili aj na strmší svah. Potom sme si sadli na teplý čaj a ním sme sa rozlúčili so sezónou.

Zjazdovky tam boli dve, jedná dlhšia a o niečo strmšia ako tá druhá, na tú si v prvý deň nikto netrúfol.

Peto Mečiar, anjel
Úsmev ako dar

Úsmev ako dar pracuje aj s rodinami

Archanjel, anjel, čo sú toto za pozície ľudí? V súlade s náznakom symboliky anjela strážcu sa použili tieto krásne pomenovania ľudských ochrancov detí a zodpovednosťou a pomocou „nadriadených“ ľudským anjelom v OZ Úsmev ako dar.

Doc. MUDr. Jozef Mikloško, PhD, predseda Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar vo vzdelávacom Anjelskom programe vysvetľuje aj to, aký význam majú anjelské označenia: „Anjelský program má v sebe hlboký potenciál - zážitky, stretnutia s blízkymi ľuďmi, komunikácia, vzťahy, ... no ako na to upozorňuje myšlienka v úvode, tiež prináša množstvo zodpovedností. Svet opustených detí s nariadenou ústavnou starostlivosťou, detí, ktoré nepatria nikomu, ale pritom všetkým - alebo jednoducho - svet „domovákov“, je veľmi zložitý a zamotaný. Preniknúť doň (ale najmä porozumieť mu) si vyžaduje veľa času, štúdium odbornej literatúry, dobrú intuíciu, empatiu, ale hlavne skutočné väzby. Hlboký vzťah, ktorý od prvotného záujmu cez porozumenie a zdieľanie každodenného života časom prerastie v priateľstvo otvárajúce dvere poznaniu. Druhou skupinou, na ktorú je Anjelský program zameraný, sú deti v náhradných rodinách a deti z rodín v kríze. Táto práca je rovnako časovo a technicky náročná. Naším cieľom je podať pomocnú ruku a cez priateľstvá podporiť deti a ich rodiny v rámci ich potrieb.“

Úsmev ako dar je najstaršia mimovládna organizácia na Slovensku. Zameriava sa na tri hlavné oblasti - práca s deťmi v detských domovoch, prácu s náhradnými rodinami a s krízovými - biologickými rodinami.

Občianske združenie Úsmev ako dar je taktiež jedným zo štyroch subjektov, ktoré majú na Slovensku akreditáciu na vyhľadávanie a prípravu žiadateľov o pestúnstvo, osvojenie a profesionálne rodičovstvo.

Celou našou činnosťou sa tiahne sociálna práca, terénna sociálna práca. Tento rok sa ju snažíme ešte viac posilniť, čo znamená hľadať možnosti, ako byť tomu, kto nás potrebuje, ešte bližšie.

Aké sú ciele našej terénnej sociálnej práce ?

- umožniť deťom vyrastať v prirodzenom prostredí, v rodine;
- uschopniť rodičov, aby dokázali zabezpečiť potrebnú starostlivosť o dieťa, vytvoriť bezpečné prostredie pre napĺňanie jeho potrieb;
- vybaviť rodinu zručnosťami s vedomím, že rodičia sú nenahraditeľní;
- ochrana rodiny, zvyšovať sebahodnotu každého člena v rodiny.

Cieľom sanácie rodiny je predchádzať, zmierňovať alebo eliminovať príčiny ohrozenia dieťaťa a poskytnúť rodičom a dieťaťu pomoc a podporu k zachovaniu rodiny ako celku, ide o činnosti smerujúce k odvráteniu možnosti odobratia dieťaťa z rodiny, k realizácií kontaktov dieťaťa s rodinou počas jeho umiestnenia alebo k umožneniu jeho bezpečného návratu naspäť domov. Neoddeliteľnou súčasťou sanácie rodiny sú činnosti podporujúce udr-

livca a ich ďalšieho budovania. Najzákladnejšou myšlienkou je prijímanie života ako základnej hodnoty od počatia po prirodzenú smrť. Počas dlhoročnej práce s rodinami sa zväčšuje radosť z prijímanej pomoci, skúseností zo služby deťom a rodinám. Zväčšuje sa však najmä okruh farebnej „úsmevákovej“ rodiny bohatej na vzťahy a lásku, rozšírenej už po celom Slovensku.

žateľnosť kvalitatívnych zmien v rodine dieťaťa po jeho návrate naspäť domov.

Jana Kocanová, predseda pobočky
Mária Melicherčíková, terénny
sociálny pracovník

Formy a nástroje práce s rodinami sú obsiahnuté v certifikovanom vzdelávacom programe PRIDE. Princípom je centrovanie pozornosti na rodinu a jej základné právo na určenie svojich potrieb, potrieb jednot-

Ponuka štúdia na Piaristickej spojenej škole Františka Hanáka

Riaditeľstvo Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka v Prievidzi ponúka možnosť pre rodičov zabezpečiť aj v budúcom školskom roku 2010/2011 kresťanskú výchovu a vzdelávanie ich detí na piaristickej strednej odbornej škole a piaristickom gymnáziu:

Piaristické gymnázium Františka Hanáka v Prievidzi otvára

- jednu triedu štvorročného štúdia všeobecného zamerania **pre žiakov z 9. ročníka základných škôl**
- jednu triedu osemročného štúdia so zameraním na cudzie jazyky (anglický jazyk, nemecký jazyk, španielsky jazyk, taliansky jazyk) **pre žiakov z 5. ročníka základných škôl.**

Piaristická stredná odborná škola Františka Hanáka v Prievidzi otvára:

- jednu triedu dvojročného učebného odboru 3686 0 **stavebná výroba**
- jednu triedu trojročného učebného odboru 3661 2 **murár**

Príhlášky je možné podať do 10. apríla 2010

Piaristická spojená škola Františka Hanáka
Ul. A. Hlinku 44, 971 01 Prievidza (pod kláštorom);
tel: /fax: +421 46 54 24 997; web: www.piaristi-pd.sk;
mail: skola@piaristi-pd.sk

Čím sme iní?

Školská kaplnka - srdce našej školy, kde nás vychováva Boh

Nedávno som sa ako učiteľka Piaristickej základnej školy v Prievidzi zúčastnila prezentácie základných škôl v priestoroch istej materskej „škôlky“. Väčšina prezentácii bola sprostredkovaná formou opisu (takmer reklamy) toho najlepšieho, čo môže tá-ktorá škola ponúknuť svojim žiakom. Hovorilo sa o rôznych školských projektoch, ktoré už na prvé počutie zneli pre rodičov budúcich prvákov veľmi lákavo. V rýchlosti som si teda opakovala, do akých projektov je zapojená naša škola. Ale stalo sa niečo iné. V srdci som sa modlila: „Pane, použi ma ako svoj nástroj a povedz týmto rodičom o piaristickej škole to, čo im Ty chceš povedať.“ A Boh ma viedol nie cestou rozumu, ako som v tej chvíli očakávala, ale cestou srdca. Povedala som rodičom o dôležitosti ich prvotnej motivácie v tom, čo chcú dať svojim deťom do života výberom dobrej školy. Či im záleží na budúcnosti svojich detí, ktoré sa pomocou školy stanú sebaistými a veľmi múdre, alebo (ako v nedávnom príspevku písala pani učiteľka Antónia Kršková) na budúcnosti detí nielen múdrych, sebaistých, ale aj vychovaných. Ak v tomto zmysle vychádzame z minulosti našich slávnych predkov, potom niet pochýb, že tie najvýznamnejšie osobnosti sa formovali práve pod vplyvom kresťanskej kultúry. Tá rozvíjala a prehľbovala ich rozumové vedomosti a schopnosti, no zároveň vychovávala aj ich srdce.

Hoci mnohí ľudia v dnešnej dobe popierajú význam výchovy na školách a stále sa orientujú predovšetkým na výkon, t.j. na množstvo informácií, ktoré musia žiaci zvládnuť, realita existujúcich výchovných problémov v školskom prostredí i v samotnej spoločnosti, kde mladí zamestnanci či mladí manželia majú problém so zachovávaním istého poriadku, dáva nám za pravdu. Preto ak sa mnohí obyvatelia nášho mesta či regiónu pýtajú, v čom je naša škola iná, tak je to podľa môjho názoru práve v dôraze, aký kladieme na výchovu mladých ľudí.

Vysoké percento rozpadnutých manželstiev sa stáva pre deti príkladom, ako porušovať dohodnuté pravidlá (ved' rodičia si dali sľub zotrvať spolu v dobrom aj v zlom, v zdraví aj v chorobe, atď.). Je teda vysoká pravdepodobnosť, že deti takýchto rodičov budú porušovať pravidlá tiež. Ved' ako inak môžeme nazvať odpor žiakov voči získavaniu nových a zároveň dlhodobých vedomostí? Týmto neospravedlňujem ich svojvoľné počínanie si, ale v istom zmysle chápem, že deti, ktoré stratili základný pocit istoty, priťahuje všetko, čo navonok prezentuje vzburu voči pravidlám. V tomto zmysle neučiť sa je teda pre nich formou nedôvery voči všeobecne uznávanému dobru, akým je vzdelanie. Učitelia iste veľmi dobre vedia, o čom hovorím, pretože sa s týmito problémami stretávajú denne.

Máme teda na výber. Bud' sa tejto problematike začneme venovať aj na školách, čo však predpokladá osobnú angažovanosť samotnej školy i jej pedagógov, alebo si ako učiteľia odučíme potrebné informácie (ktorých je neskutočne veľa) s ospravedlnením, že na ostatné nám nezostáva čas, resp. s odôvodnením, že výchovný príklad milujúcich rodičov nenahradí dieťaťu nikto.

Naša škola napriek vyššie uvedeným spoločenským trendom ide v ústrety výchove žiaka ako celistvej osobnosti, ktorá nielen veľa vie, ale aj veľa cíti. V čase, keď blízkosť človeka a komunikáciu s ním nahrádzajú počítače, to nie je ľahká úloha. Dobrý Boh nám však pomáha. Ako? Tým, že je priamo prítomný v našej škole, alebo ako často počujeme, v jej srdci - v školskej kaplnke.

Veľmi ma teší, že kaplnka je málokedy prázdna. Tu sa deti učia pokore, tú sú zjednotené v láske pred Tým, ktorý každého miluje rovnako veľkou láskou, tu sa učia d'akovať za dobré veci a tiež prosiť za veci,

s ktorými si samy nevedia rady, tu majú možnosť navzájom si odpúšťať i prijímať odpustenie vo Sviatosti zmierenia. Modlitba detí preráža nebo. Aj do tejto vety sa dá zhrnúť všetko to, čo sa každý deň odohráva v našej kaplnke, kde tým, kto vychováva, je samotný Boh - milujúci Otec. Veď v jeho Synovi máme príklad tej najlepšej výchovy. A keď som občas svedkom toho, ako mu deti dokážu jednoducho dôverovať a nechajú sa ním viesť, cítim sa veľakrát zahanbená nad nedostatkom viery nás dospelých. Ale v konečnom dôsledku som vd'ačná, vd'ačná za to, že sa môžem učiť od tých, ktorí mi boli zverení a za ktorých som ako učiteľka cirkevnej školy zodpovedná i pred Bohom. A ak si niečo vo svojom „učiteľskom“ živote prajem, tak je to úspech mojich žiakov vo všetkom dobrom, čo do nich bolo vložené a čím raz obohatia svojich najbližších, ale aj celú našu spoločnosť. Aby sme v nich my všetci získali milujúcich, súcitných, odvážnych a múdrych mladých ľudí.

Čo sa u nás udialo vo februári?

Lyžiarsky kurz

V dňoch 31.1. - 6.2. 2010 sa uskutočnil lyžiarsky kurz, ktorého sa zúčastnili študenti tried kvarta, sexta a 1.A. Počasie nám prialo a študenti si užili naozaj dobrú lyžovačku.

III. ples študentov

Dňa 3.2. 2010 V sobotu 30. januára 2010 sa konal III. ples študentov piaristického gymnázia v Prievidzi. Pestrý program pripravený organizátormi bol veľmi pekný, do tanca hrala skupina Wetva. Zábava trvala až do

rána. Ples organizovala študentská rada spolu so študentskou spoločnosťou Clever.

Nová knižnica

Počas jarných prázdnin sme v priestoroch základnej školy pracovali na tvorbe novej, modernejšej, školskej knižnice, ktorá by v budúcnosti mala naplniť potreby širokej čitateľskej verejnosti, študentov i pedagógov.

Dvojstránku pripravila E. Blašková

Ctiteľ svätého Jozefa

Bl. André Alfred Bessette

Dňa 19. marca slávime sviatok sv. Jozefa, ženícha Panny Márie, pestúna Ježiša, patróna dobrej smrti, tesárov, stolárov a rezbárov, ochrancu robotníkov, rodín a Cirkvi. O tom, že svätý Jozef bol výnimočným človekom, nesvedčí len množstvo jemu prisúdených prívlastkov, ale aj život jedného z jeho veľkých ctiteľov, blahoslaveného Andrého Alfreda Bessette. Svätorečený bude 17. októbra 2010.

Alfred Bessette sa narodil 9. apríla 1845 v Saint - Gregoire d' Iberville v Kanade. Bol ôsmym z dvanástich detí chudobného remeselníka. Hneď po narodení ho pokrstili, pretože sa obávali, že sa nedožije druhého dňa. Slabé zdravie mu zostalo po celý život.

Život siroty

Keď mal Alfred deväť rokov, jeho otec zahynul pri pracovnom nešťastí. O tri roky neskôr stratil Alfred aj matku. Prisvojila si ho teda teta. Do školy nemohol chodiť, pretože bolo potrebné zaobstarat' si obživu. Pracoval u obuvníka, pekára, na farme, ale nikde pre svoju chorľavosť nezotrval dlho.

Kult sv. Jozefa

U svojej tety sa Alfred zoznámil s nábožným kňazom Andréom Provençalom. Ten mu do srdca vstúpil nielen veľkú lásku k Bohu, ale aj k sv. Jozefovi. Stále mu opakoval: „On ťa vždy vypočuje a požehná. Budeš mu vďačiť za mnohé milosti, pretože u Boha veľa znamená.“ Veriaci často videli Alfreda kľačať pred sochou sv. Jozefa v miestnom kostole, kde v modlitbách sníval o podobnom živote, ako mal sv. Jozef - tichom a úplne oddanom Ježišovi.

Brat André

Kňaz André pomohol Alfredovi nielen v budovaní vzťahu k Bohu, ale aj v objavení jeho povolania. Na jeho radu vstúpil Alfred do Kongregácie sv. Kríža v Montreale, hoci spočiatku sa vstupu do nej obával. Rehoľa totiž mala učiteľské zameranie, Alfred však nikdy neabsolvoval školskú dochádzku a bol takmer negramotný. André mu vysvetlil, že nemusí byť učiteľom, stačí, keď zostane pracujúcim bratom. Alfred privolil a z vďačnosti k Andrému si vybral jeho meno za svoje rehoľné.

Bude môcť zostať?

Keď sa rok noviciátu brata Andrého chýlil ku koncu, André s obavami očakával rozhodnutie predstavených o svojom ďalšom osude. Hovorilo sa totiž, že v reholi nebude môcť zostať pre svoje slabé zdravie, aby pre ňu nebol záťažou. André sa modlil k sv. Jozefovi a sľúbil mu, že ak bude pripustený k večným sľubom, vybuduje mu nádhernú svätyňu. S touto myšlienkou sa zveril aj biskupovi Bourgetovi, ktorý v tom čase navštívil kláštor. Nevedel, že aj sám biskup je veľkým ctiteľom sv. Jozefa a už dávno sa zaoberá myšlienkou vybudovania svätyne. Bourget v stretnutí s Andréom videl Božie znamenie a dovolil mu so súhlasom

predstavených v reholnom živote pokračovať. V roku 1871 zložil André večné sľuby.

Úloha vrátnika

Aj keď pre slabé zdravie nebol André vhodný takmer na žiadnu prácu, rehoľa mu predsa len našla miesto, na ktorom mohol slúžiť. Stal sa vrátnikom v Kolégiu Notre Dame, v chlapčenskej škole na predmestí Montrealu. Prijímal návštevníkov, zobúdzal študentov na internáte, staral sa o poštu, odovzdával bielizeň na pranie, umýval okná, čistil dlážku, slúžil ako komunitný obuvník, holič či záhradník. Vo voľnom čase navštevoval chorých a dlho sa modlil. Často študentom hovorieval: „Ježišove rany sú kniha, z ktorej môžete získať viac vedomostí než od tých najmúdrejších ľudí.“

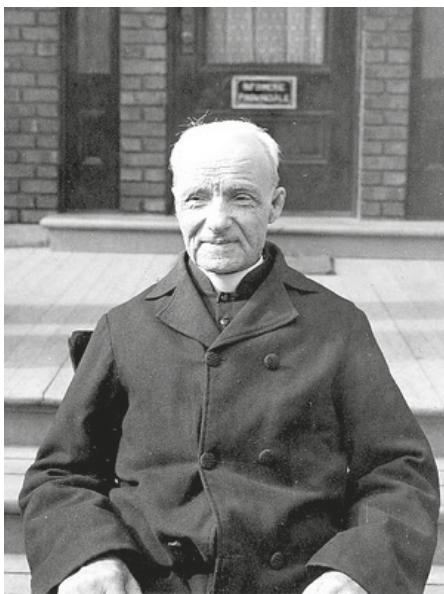
Zázračné uzdravenia

Jedného dňa povedal André bratovi, ktorý mal zranenú nohu, aby si ju potrel olejom zo svietnika horiacim v kaplnke pred sochou sv. Jozefa. Na druhý deň bol zdravý. Chýr o tom sa rýchlo rozniesol. Ľudia začali chodiť za bratom Andréom, ktorý počúval ich problémy, utešoval ich a modlil sa za nich. Uzdravení bolo čoraz viac. Nezáležalo na tom, či mal človek rakovinu, chorobu srdca, slepotu, hluchotu či zdeformované telo. André sa modlil a Boh konal. Všetky tieto zázraky pripisoval André orodovaniu sv. Jozefa, preto aj chcel, aby sa zverejňovali. Hovoril o tom: „Tieto uzdravenia urobia veľa dobrého nielen človeku, ktorý sa uzdravil, ale aj všetkým, ktorí o nich počujú.“ „Podmienkou“ uzdravenia bol často jednoduchý skutok viery - potrieť sa olejom, dotknúť sa medailónu sv. Jozefa, alebo sa pomodliť novému k tomuto

svätcovi. Niektorí ľudia sa uzdravili rýchlo, iní pomaly alebo vôbec. Tým prvým André hovorieval, že sa tak stalo preto, aby sa zväčšila ich viera. Druhých utešoval, že ich viera je veľmi silná, ale Boh chce, aby bola ešte silnejšia: „Bud'te vďační Bohu za to, že k vám prichádza v skúškach, lebo máte veľké šťastie. Keby sme poznali hodnotu utrpenia, padli by sme na kolená a prosili oň Boha.“

Sľub svätému Jozefovi

André nezabudol na sľub, ktorý dal kedysi svätému Jozefovi. Napriek nedostatku financií sa neustále modlil. Rehoľa zanedlho mohla kúpiť pozemok na pahorku Mont Royal neďaleko kolégia a postaviť tam malú kaplnku. Z pôvodnej modlitebne je dnes mohutná bazilika, ktorú ročne navštívia asi 2 milióny pútnikov. Zároveň sa stala najväčším pútnickým miestom na svete zasväteným sv. Jozefovi. Sotva by tomu niekto uveril v časoch, keď peniaze na jej stavbu zarábala André tým, že

strihal chovancom vlasy.

Brat André zomrel 6. januára 1937 ako 91- ročný. Tento deň sa stal pre Kanadu dňom národného smútku. Jeho pozostatky si v priebehu troch dní, kým bol pochovaný, prišlo uctiť viac ako milión ľudí.

André Bessette bol blahorečený v roku 1982. Ako pri tejto príležitosti Ján Pavol II. povedal, jeho dôvera v silu modlitby a úcta k sv. Jozefovi je jedným z najcennejších odkazov aj pre ľudí dnešnej doby. Tí sa totiž často pokúšajú riešiť svoje problémy mimo Boha a bez neho - tam však šťastie nikdy nenájdu.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1;
www.snm.sk, www.katolici.szm.com), Foto: internet

Spomienky na zosnulých

Už len kyticu lásky mu na hrob môžeme dať
a modlitbu môžeme tíško odriekať,
za všetko krásne d'akovať
a s láskou v srdci na neho spomínať.

Dňa 20. februára 2010 je dňom prvého výročia
čo nás navždy opustil manžel, otec, starý otec,
prastarý otec **Jozef Piš**.

S úctou na neho spomínáme. Manželka, dcéra
Antónia s rodinou a syn Vladimír s rodinou.
Ktorí ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Opatruj v deň svojho sviatku, Bože, tento plameň.
Ako bolo na počiatku, nech je navždy. Amen.

Dňa 23. marca 2010 uplynie päť rokov, čo nás opusti-
la naša dcéra a sestrička **Paulínka Kubová**.

Odišla tíško a stále je tu s nami – bdie nad nami.
S láskou spomínajú rodičia a sestrička Karolínka.

14. marca 2010 - 4. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Dneš som odňal od vás egyptskú potupu. Preto sa to miesto nazýva Galgala až dodnes. Joz 5,9a-10-12

R - Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán. Ž 34

Č2 - Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové. 2Kor 5, 17-21

Ev - „Ale patriło sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.“ Syn odišiel od otca do sveta. Vo veľkej biede sa rozhodol vrátiť domov. Otec ho zazrel zďaleka a veľmi sa potešil. Všetko mu odpúšťa a druhému hovorí: Tvoj brat bol mŕtvy a ožil.

Lk 15,1-3.11-32

21. marca 2010 - 5. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Ľud, ktorý som si utvoril, bude ohlasovať moju chválu.

Iz 43, 16-21

R - Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

Ž 126

Č2 - Bežím k cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi. Flp 3.8-14

Ev - Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich. Priviedli k nemu ženu, ktorú pristihli pri hriechu. Zlí ľudia ju chcú prísne potrestať. On však hovorí: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A potom povie žene: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“ Jn 8, 1-11

28. marca 2010 - KVETNÁ NEDEĽA - Nedeľa utrpenia Pána.

Č1 - Tvár som si nezakryl pred potupou, lebo viem, že sa nezahanbím.

Iz 50, 4-7

R - Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ž 22

Č2 - Uponížil sa, preto ho Boh povýšil. Flp 2, 6-11

Ev - *Ustanovenie Eucharistie.* „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku. ... Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.“ Lk 22, 14-23,56

Evanjelium v sprievode: „Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte. A keď sa už blížili k úpätiu Olivovej hory, začali celé zástupy učeníkov radosne veľkým hlasom chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli a volali: Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ Lk 19, 28-40

Farská kronika

od 25. januára 2010
do 26. februára 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Jakub Svitok
Adam Čížik
Vanesa Hlinková
Jakub Trčo
Dominik Harman

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Emília Ďurinová, 76 r.
Roman Chmela, 36 r.
Olga Martinková, 71 r.
Anastázia Lauková, 68 r.
Drahomíra Uhrovčíková, 59 r.
Oldrich Schut, 62 r.
Jozef Miklošovič, 74 r.
Jozef Lacko, 39 r.
Ľudmila Králiková, 89 r.
Marcel Malacký, 66 r.
Anton Ďurinský, 96 r.
Oliva Miškovicová, 66 r.
Ján Súkeník, 81 r.
Jozef Ivanka, 61 r.
Ladislav Ruttkay, 88 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - A. Vlč-

ko, zadná strana - M. Kvet, str. 3

dole a str. 5 - A. Gálová, str. 4, 6

a 7 - archív rodiny Müllerovej, str.

11 - M. Melicherčíková,

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciame.

VEĽKONOČNÉ SVIATKY 2010 V PRIEVIDZI

Program bohoslužieb, poklôn a pobožností

kostol	Farský kostol sv. Bartolomeja (Prievidza-mesto)	Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintoríne)	Farský kostol sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi (Zapotôčky)
Zelený štvrtok 1.4.	18:00	18:30 poklona 19:45 - 21:00	križová cesta 24:00	18:00 poklona 19:15 - 20:00
Veľký piatok 2.4.	križová cesta 9:00 15:00 poklona 16:15 - 21:00	18:30 poklona 19:45 - 21:00	-	križová cesta 10:00 15:00 poklona 17:00 - 20:00
Biele sobota 3.4.	ranné chvály 7:00 poklona 7:20 - 17:45 vešpery 18:00 18:30	poklona 7:00 - 18:15 18:30	-	ranné chvály 7:00 poklona 7:30 - 18:15 18:30
Veľkonočná nedeľa 4.4.	7:30 9:00 10:30 18:00	6:45 9:30 11:00	7:00 gréckokatolícka liturgia s požehnaním jedál 9:00	8:00 10:00 vešpery 18:00 18:30
Veľkonočný pondelok 5.4.	7:30 9:00 - 18:00	6:45 9:30 11:00	9:00	8:00 16:30

Detský maškarný ples

Piaristická spojená škola, 14. február 2010

